

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **a) Ing. F. B., b) H. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2015, č. j. KUJI 54608/2015, sp. zn. OUP 205/2015-Ko-2, o námitce podjatosti vznesené žalobci vůči soudcům senátu 29 A Krajského soudu v Brně,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystrická, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., a Mgr. Petr Pospíšil **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 155/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenu Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 20. 10. 2015 napadli žalobci rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2015, č. j. KUJI 54608/2015, sp. zn. OUP 205/2015-Ko-2, kterým bylo k odvolání žalobců změněno rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice ze dne 5. 5. 2015, sp. zn. Výst-2891/2006-ODSN-No, č. j. MUMB/OVUP/7872/2015, jímž nebylo nařízeno odstranění stavby, přičemž ve zbytku žalovaný odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 24. 11. 2015 žalobci namítli podjatost soudců JUDr. Zuzany Bystrické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila, členů senátu 29A Krajského soudu v Brně, kteří byli rozvrhem práce krajského soudu určeni k projednání a rozhodnutí věci. Námitku podjatosti žalobci zdůvodnili tím, že s ohledem na své dosavadní zkušenosti s uvedenými soudci nevěří v jejich objektivitu, přičemž uvedli, že uvedení soudci o obdobné věci již rozhodovali (žalobci odkázali na žalobu ze dne 28. 12. 2014, projednávanou krajským soudem pod sp. zn. 29 A 112/2014), přičemž považují za téměř vyloučené, že by v nyní projednávané věci mohli jmenovaní soudci rozhodnout jinak; tuto skutečnost považují za natolik závažnou, že ji lze podřadit pod jeden z důvodů podjatosti dle § 8 odst. 1 s. ř. s. Žalobci dále uvedli, že v současné době jsou Ministerstvem spravedlnosti projednávány dvě žádosti o úhradu nemajetkové újmy, která měla vzniknout v důsledku porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě senátem složeným ze jmenovaných soudců, což rovněž může mít vliv na jejich rozhodování. Z těchto důvodů mají žalobci pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, a proto navrhl, aby byli z projednávání dané věci vyloučeni.

Soudkyně (předsedkyně senátu, jemuž byla dle rozvrhu práce věc přidělena k projednání a rozhodnutí) JUDr. Zuzana Bystřická se k námitce podjatosti vznesené žalobci vyjádřila tak, že namítané důvody nejsou relevantní, k žalobci ani k předmětu řízení nemá žádný osobní poměr, není nijak zainteresována na výsledku řízení, žalobkyni b) nezná a žalobce a) zná toliko z jednací síně, neboť se podílela na projednávání již skončených i neskončených věcí žalobců.

Soudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., se k námitce podjatosti vznesené žalobci vyjádřila tak, že nemá žádný osobní poměr k žalobcům ani k předmětu řízení, není nijak zainteresována na výsledku řízení, žalobce a) zná pouze z jednací síně, neboť rozhodovala v několika jeho věcech. Žalobci tvrzené důvody podjatosti nepovažuje za relevantní.

Soudce Mgr. Petr Pospíšil se k námitce podjatosti vznesené žalobci vyjádřil tak, že k účastníkům ani jejich zástupcům nemá poměr, pro nějž by byl dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, žalobce a) zná pouze z jednací síně, neboť se podílel na rozhodování v několika skončených i dosud neskončených věcech žalobce, žalobkyni b) nezná a okolnosti uváděné žalobci nevedou k vyloučení soudce.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se osoba o podjatosti dozvěděla; zjistí-li tato důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup zcela výjimečný.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl taktéž i soudce, jenž by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě ovšem žalobci žádný podobný vztah nenamítají.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s. (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky

pokračování

vnitřní nezávislosti soudní soustavy a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „*předchozí soudní řízení*“ vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, neboť věc je ve fázi řízení před krajským soudem coby soudem prvního stupně. Žalobci také nenamítají, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

Z námitky podjatosti vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost jmenovaných soudců. Zde je třeba opětovně poukázat na znění § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

K námitce žalobců, že nepodjatost soudců může být zpochybněna rovněž tím, že Ministerstvo spravedlnosti projednává žádosti o náhradu nemajetkové újmy údajně vzniklé v důsledku porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě senátem složeným ze jmenovaných soudců, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani zde se nejedná o skutečnost podřaditelnou pod důvody podjatosti ve (shora vyloženém) smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobců neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudců JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila neplyne nic, na základě čehož by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývaly ani ze spisu krajského soudu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti neshledal důvodnou, přičemž je zcela v souladu s principy materiálního právního státu, aby soudci, jimž byla věc dle rozvrhu práce přidělena, o ní rozhodli.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. prosince 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu